

Prolog – hos en Stenhugger i hans værksted

STENHUGGEREN

Med hammeren former jeg sten efter sten.
 En stenhuggers liv er en tung affære.
 I støvet og skærverne slider jeg her
 for at forme hver sten til et hus for de døde.
 Her er ingen, der smiler, når først den står klar.
 Det er døden, der stirrer tilbage fra skriften.

Men det værste er ikke, at døden er med.
 For den har jo været her alle dage.
 Nej, det værste er håbet i sørgende øjne,
 at stenen kan rumme det varmeste minde.

Se det er i sandhed den tungeste byrde.
 Langt sværere end stenen, der hviler på graven.

For en sten er blot sten, den har ingen varmet.
 Det er kun mig med min hammer,
 og til sidst bli'r der altid stille.

En mand i stramt jakkesæt træder ind

ASSISTENTEN

Jeg søger den største stenhugger i landet.
 De siger, han bringer selv stenen til live.
 At ingen som han gør selv kæmperne ære.
 Er du den mand, jeg søger?

STENHUGGEREN

Jeg har levet med stenene hele mit liv,
 men om kæmper og ære ved jeg intet.
 Er det en, som De elsker, der ligger for døden?

Prologue – at a Stonemason's workshop

THE STONEMASON

I shape every stone with my hammer.
 The stonemason's lot is a heavy one.
 I toil here in the dust
 to shape every stone into a house for the dead.
 No one here will smile when it is finished.
 Death stares back from the inscription.

But the worst thing is not that death is present,
 because it has always been here.
 No, the worst thing is the hope in grieving eyes
 that the stone can contain the fondest of memories.

That is truly the heaviest burden.
 Heavier by far than the stone on top of the grave.

Because a stone is just a stone. Nobody has warmed it.
 It is only me with my hammer,
 and in the end, all is quiet.

A man in an impeccable suit enters

THE ASSISTANT

I am looking for the greatest stonemason in the land.
 He is said to bring the very stone to life.
 That no one but he can do justice to the giants.
 Are you the man I am looking for?

THE STONEMASON

I have lived all my life with stones,
 but I know nothing of giants and honour.
 Is somebody you love dying?

ASSISTENTEN

Jeg er ej en grædende enke.
Jeg er ej en sørgende elsker.
Mit hverv er at skaffe en sten til min herre,
den mægtigste leder der findes.
Han vil selv rejse stenen, se du blot til dit.
Du skal skabe den skønneste sten, der er set.

STENHUGGEREN

Jeg kender så lidt til de levendes verden.

ASSISTENTEN

For min herre er prisen det sidste, der gælder.

STENHUGGEREN

Og om kæmper og ære ved jeg intet.

ASSISTENTEN

Stenen skal stå der til evig tid.

STENHUGGEREN

Men hvem er den mand, der gør døden til scene?

ASSISTENTEN

Min herre betvinger de videste vande.
Han er olien, der springer fra havets dyb.
Han er størst her i landet, han har ingen lige.
Og han rejser det skønneste hus i horisonten.
Min herre det er Mærsk.
Min herre det er Mærsk.
Min herre det er Mærsk.

THE ASSISTANT

I am not a weeping widow.
I am not a grieving lover.
My business is to procure a stone for my master.
The most powerful leader who exists.
He will raise the stone himself; you just do your work.
You must create the most beautiful stone ever seen.

THE STONEMASON

I know so little of the world of the living.

THE ASSISTANT

The last thing my master cares about is the price.

THE STONEMASON

And I know nothing of giants and honour.

THE ASSISTANT

The stone is to stand until the end of time.

THE STONEMASON

But who is he who makes a spectacle out of death?

THE ASSISTANT

He is the master of the oceans.
He is the oil that springs from the depth of the sea.
He is the greatest in the land; he has no equals.
And he is building the most beautiful house on the horizon.
Mærsk is my master.
Mærsk is my master.
Mærsk is my master.

Akt 1 – hvor Arkitekten mister stemmen

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Vi rejser den vindblæste bygning ved vandet.
 Hvor kranerne knejser mod skyernes grå.
 Hvor stålet det bærer de smukkeste stene til tårnet,
 der løfter sig højt over taget.

Se sten efter sten går i luften med møje.
 Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
 Så hurtigt at byen må undrende måbe.
 De slidsomme hænder, der aldrig gi'r op.

Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
 Vi bygger en opera for selveste Mærsk.

Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
 Vi bygger en opera for ...

*Arkitekten kommer gående ind med sine store tegninger
 under armen. Arkitekten gør en gestus, og orkesteret følger
 med. 2. gestus fra Arkitekten – orkesteret følger ham. 3.
 gestus fra Arkitekten – orkesteret følger ham*

ARKITEKTEN

Man bad mig bedrive det ypperste hus,
 hvor højstemte sange kan løfte os alle.
 Et tempel for kunsten.
 En gave til landet,
 som kræver det største, der står i min magt.

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Se sten efter sten går i luften med møje.
 Vi bygger en opera for selveste Mærsk.

Act 1 – where the Architect loses his voice

THREE WORKMEN

We are constructing the windblown building by the water
 where the cranes tower towards the grey of the skies.
 Where the steel supports the most beautiful stones for the
 tower that rises high above the roof.

We struggle to lay stone on stone.
 We are building an Opera for Mærsk himself.
 So quickly that the city gasps in astonishment.
 The hard-working hands that never give up.

We are building an Opera for Mærsk himself.
 We are building an Opera for Mærsk himself.

We are building an Opera for Mærsk himself.
 We are building ...

*The Architect enters with his big drawings under his arm.
 The Architect makes a gesture and the orchestra follows him.
 He makes a second gesture – the orchestra follows him. He
 makes a third gesture – the orchestra follows him*

THE ARCHITECT

I was asked to create the most magnificent building
 where high-flown song can lift us up.
 A temple to art.
 A gift for the land,
 which requires the greatest of my powers.

THREE WORKMEN

We struggle to lay stone on stone.
 We are building an Opera for Mærsk himself.

Så hurtigt at byen må undrende måbe.
De slidsomme hænder, der aldrig gi'r op.

ARKITEKTEN

Jeg tegnede huse til flere epoker,
men operaen her bli'r det fuldendte værk.

Den åbne facade som vindue mod byen,
der lukker os ind i den oplyste pragt.

Den fremmeste akse, den fuldendte linje.
En bygning der tegner en streg i historien.

ARKITEKTEN

Åh nej ... det er avantgarden, der kommer.

*Avantgarden kommer marcherende ind og går rundt på
scenen blandt Arkitekten og bygningsarbejderne.*

1., 2., 3. & 4. AVANTGARDIST

Vi vil ik' ha' monumenter, slet ik' ha' monumenter.
Vi vil ha' noget andet og især noget blandet,
der er meget raffineret, men slet ikke affekteret.
Nej, helt uopnåeligt og meget uforståeligt.

Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.
Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.
Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.

1. AVANTGARDIST

Vi starter med en kasse i en kasse i en kasse,

3. AVANTGARDIST

Nej, en mose fuld af frøer, som vi ikke må røre.

So quickly that the city gasps in astonishment.
The hard-working hands that never give up.

THE ARCHITECT

I designed houses for several epochs,
but the Opera here will be my most perfect work.

The open facade as a window on the city
letting us into the illuminated splendour.

The mightiest axis, the perfect line.
A building that leaves its mark on history.

THE ARCHITECT

Oh no ... here comes the avantgarde.

*The Avantgarde come marching in and walk around the
stage among the Architect and the Workmen.*

1ST, 2ND, 3RD & 4TH AVANTGARDIST

We do not want any monuments, no monuments at all.
We want something different and complex.
Something refined but not at all pretentious.
No, quite unattainable and quite incomprehensible.

Gobbledygook, that is how it should be.
Gobbledygook, that is how it should be.
Gobbledygook, that is how it should be.

1ST AVANTGARDIST

We will start with a box in a box in a box.

3RD AVANTGARDIST

No, a bog full of frogs that no one may touch.

2. AVANTGARDIST

Men en revolutionær og kontrær analyse må dertil, før vi mødes og råber i plenum.

4. AVANTGARDIST

Og laver en kopi, som måske er en moské, men vi vender den om.
Det er sådan, det skal være!

1., 2., 3. & 4. AVANTGARDIST

Det er sådan, det skal være!
Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.
Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.
Gakgakkelak, det er sådan, det skal være.
Det er sådan, det skal være.
Det er sådan, det skal være.

Arkitekten stiller sig udfordrende i positur og hæver stemmen

ARKITEKTEN

Man bad mig bedrive det ypperste hus, hvor højstemte sange kan løfte os alle.

Avantgarden blæses af scenen, som var den taget af vinden

Et tempel for kunsten, en gave til landet, som kræver det største, der står i min magt.

Den fremmeste akse, den fuldendte linje.
En bygning der tegner en streg i historien.

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

En trappe skal skæres i regelrette trin, for at fruene ikke skal trille i havnen.

2ND AVANTGARDIST

But we need an opposing, revolutionary analysis before we meet and shout at each other.

4TH AVANTGARDIST

And make a copy that might be a mosque, but we shall turn it around.
That is how it should be!

1ST, 2ND, 3RD & 4TH AVANTGARDIST

That is how it should be!
Gobbledygook, that is how it should be.
Gobbledygook, that is how it should be.
Gobbledygook, that is how it should be.
That is how it should be.
That is how it should be.

The Architect assumes a challenging stance and raises his voice

THE ARCHITECT

I was asked to create the most magnificent building, where high-flown song can lift us up.

The Avantgarde is blown off the stage as if taken by the wind

A temple to art, a gift for the land, which requires the greatest of my powers.

The mightiest axis, the perfect line.
A building that leaves its mark on history.

THREE WORKMEN

A stairway must be cut in even steps, so the ladies do not end up in the harbour.

Arkitekten undres og studerer sine tegninger

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Og nu garderoben dernede i bunden.
For jakkerne hænger man, før man går ind.

Arkitekten begynder at forstå, at noget er galt

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Søm vinduet til, så det lukker for vinden.
Hos Mærsk er det sådan, man længe har gjort.

*Arkitekten indser, at byggeriet ikke følger hans plan længere.
Han mander sig op til at tage kampen op, for at genvinde grebet*

Arkitekten gør en gestus, og orkesteret falder tilbage i hans greb. Arkitekten gør yderligere en gestus for at cementere grebet. Mærsk-motivet indtræder og banker arkitekten på plads. Ny gestus fra arkitekten – mere febrilsk denne gang. Mærsk-motivet banker arkitekten på plads for 2. gang

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Sæt gitteret for, rul gardinerne ned.
Facaden skal ændres, før dagen er omme.

Arkitekten gør et sidste desperat forsøg på at genvinde grebet – han gestikulerer til højre og venstre

Mærsk-motivet banker arkitekten på plads for 3. gang – arkitekten laver flere gestus, men orkesteret følger ham ikke længere

The Architect is puzzled and studies his drawings

THREE WORKMEN

And now the cloakroom down at the bottom.
Because one hangs up one's jacket before going in.

It begins to dawn on the Architect that something is wrong

THREE WORKMEN

Nail up the window to keep out the wind.
That is what they have always done at Mærsk.

The Architect realizes that the building is not adhering to his plan anymore. He plucks up the courage to fight to regain control

The Architect makes a gesture and regains control of the orchestra. He makes another gesture to ensure control. The Mærsk motif appears and puts the Architect in his place. The Architects makes a new gesture, this time more feverishly. The Mærsk motif puts the Architect in his place for the second time

THREE WORKMEN

Put up the grid, roll down the blinds.
The facade must be changed before the end of the day.

The Architect makes a last desperate attempt to regain control – he gesticulates right and left

The Mærsk motif puts the Architect in his place for the third time. The Architect makes more gestures, but the orchestra does not obey him anymore

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Sæt gitteret for, rul gardinerne ned.
Facaden skal ændres, før dagen er omme.
For Mærsk har besluttet, at glas bliver grimt
og vil skånes for storbyens borende blikke.

Arkitekten gør sine sidste krampeagtige forsøg på at få et ord indført, men har allerede erkendt, at han har mistet sin indflydelse

1., 2. & 3. HÅNDVÆRKER

Vi rejser den vindblæste bygning ved vandet.
Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
Så hurtigt at byen må undrende måbe.
Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
Vi bygger en opera for selveste Mærsk.
Vi bygger en opera for ...

*Arkitekten synker resignerende sammen.
Han er alene tilbage, og alt bliver stille*

ARKITEKTEN

Min åbne facade, mit vindue mod byen,
der lukked' os ind i den oplyste pragt.
Visionen forkastet og jeg under foden hos Mærsk,
som har bygningen helt i sin magt.

THREE WORKMEN

Put up the grid, role down the blinds.
The facade must be changed before the end of the day.
Because Mærsk has decided that glass is ugly
and wishes to be spared the curious stares of the city.

The Architect makes a last vain attempt to get a word in, but he has already acknowledged that he has lost his influence

THREE WORKMEN

We are constructing the windblown building by the water.
We are building an Opera for Mærsk himself,
so quickly that the city gasps in astonishment.
We are building an Opera for Mærsk himself.
We are building an Opera for Mærsk himself.
We are building ...

*The Architect collapses in resignation.
He is alone and there is silence*

THE ARCHITECT

My open facade. My window on the city,
that let us into the illuminated splendour.
The vision rejected and I under Mærsk's foot.
The building now is completely in his power.

3

Akt 2 – hvor Ministeren tager trappen

En minister og hans rådgiver kommer hastende ind i bunden af en trappeopgang

MINISTEREN

Skynd dig, så kom dog, vi kommer for sent.
Hos Mærsk er det vigtigt at komme til tiden.
De venter deroppe med pennen parat,
så aftalen den kan besejles i dag.
Mit hverv som minister
er ikke en leg.
Den ypperste stilling
er blevet mig givet.
Kun jeg kan da sikre,
at rigdommens kilde vil springe til glæde for danskerne flest.

Hvor er den? Ah, der er knappen.

Ministeren trykker på knappen til elevatoren og går ind. Men Rådgiveren sætter foden i døren, da den lukker

RÅDGIVEREN

Men tillad, Minister, en enkelt replik.
Hos Mærsk er kutymen at komme ad trappen.
Vi gør os nu bedst ved at vise,
at vi har styrken til også at gøre det samme.

Rådgiveren viser servilt vejen til trappen, men Ministeren tøver

MINISTEREN

Tage trappen, siger du?

Act 2 – where the Minister takes the stairs

A minister and his advisor come rushing in at the bottom of a staircase

THE MINISTER

Do hurry, we shall be late.
At Mærsk it is important to be punctual.
They are waiting up there pen in hand,
so the agreement can be signed today.
My office as minister
is not a game.
I have been entrusted
with the highest position.
Only I can ensure that
the fountain of wealth will gush to further the common good.

Where is it? Oh, there is the button.

The Minister pushes the button for the lift and enters. The Advisor puts his foot in the door as it is closing

THE ADVISOR

May I say something, Minister.
At Mærsk it is customary to take the stairs.
The best thing is for us to show
that we have the strength to do the same.

The Advisor shows the way to the stairs in a servile manner, but the Minister hesitates

THE MINISTER

The stairs, you say?

RÅDGIVEREN

Ja, Hr. Minister.

MINISTEREN

Men jeg er minister,

den højeste stilling.

Hvordan kan jeg bøje min vilje for nogen?

Jeg svor jo på selveste loven at tjene det folk,
der har valgt mig til dette erhverv.

RÅDGIVEREN

Og det, Hr. Minister,

er alt hvad De gør.

Vi tjener dem bedst ved at bøje en smule.

*Ministeren og Rådgiveren går frem og tilbage mellem
trappen og elevatoren*

MINISTEREN

Men jeg er minister, den højeste stilling.

Hvordan kan jeg bøje min vilje for nogen?

RÅDGIVEREN

Vi viser, at Mærsk har sin ligemand her.

Så trappen den ta'r vi og husker at smile.

*Et lys går op for Ministeren, der lader sig overtale og straks
er mere veltilfreds*

MINISTEREN

Ja sandelig, det er det rigtige valg.

Vi tjener dem bedst ved at bøje en smule.

Jeg viser, at Mærsk har sin ligemand her.

Og trappen den ta'r jeg og husker at smile.

THE ADVISOR

Yes, Minister.

THE MINISTER

But I am Minister,

the highest position.

How can I bow to the will of another?

I swore on the law itself to serve the people
who have elected me to this office.

THE ADVISOR

And that, Minister,

is precisely what you are doing.

We serve them best by showing some flexibility.

*The Minister and the Advisor walk back and forth between
the staircase and the lift*

THE MINISTER

But I am minister, the highest position.

How can I bow to the will of another?

THE ADVISOR

We are showing that you are equal to Mærsk.

So let us take the stairs and remember to smile.

*Something dawns on the Minister, who allows himself to be
persuaded and is immediately more at ease*

THE MINISTER

Yes indeed, that is the right choice.

We serve them best by showing some flexibility.

I am showing that I am equal to Mærsk.

So I shall take the stairs and remember to smile.

Ministeren og Rådgiveren begiver sig op ad den lange stejle trappe

RÅDGIVEREN

Nu så de vel teksten i dagens avis?
De anklager Mærsk for det værste der findes.

Kinesiske stenbrud med armod og død
og noget om olie fra krigsramte havne.

MINISTEREN

De skriver så meget,
men selv hvis det var,
så må vi jo huske at tænke på folket.

For Mærsk er for landet, hvad ilt er for liv.
Og så er det øvrige ikke en sag.

RÅDGIVEREN

Der taler en statsmand,
et ansvarsfuldt valg,
som det er politisk nødvendigt at træffe.

Vi tænker på landet, imens vi går op.
Og så ta'r vi trappen hver eneste dag.

MINISTEREN & RÅDGIVEREN

For Mærsk er for landet,
hvad ilt er for liv.
Og nu ta'r vi trappen
hver eneste dag.
For Mærsk er for landet,
hvad ilt er for liv.
Og nu ta'r vi trappen
hver eneste dag.

The Minister and the Advisor move up the long, steep staircase

THE ADVISOR

I take it you saw the article in today's newspaper?
They are accusing Mærsk of the worst that exists.

Chinese quarries of poverty and death,
and something about oil from war torn harbours.

THE MINISTER

They write so much,
but even if it was true,
we must remember to think of the people.

Because Mærsk is to the land what oxygen is to life.
And everything else is irrelevant.

THE ADVISOR

Spoken like a true statesman.
A responsible choice
that is politically expedient.

We are thinking of the country while we walk up.
And from now on, we shall take the stairs every day.

THE MINISTER & THE ADVISOR

Because Mærsk is to the land
what oxygen is to life.
And from now on
we shall take the stairs every day.
Because Mærsk is to the land
what oxygen is to life.
And from now on
we shall take the stairs every day.

Ministeren og Rådgiveren fortsætter op ad trappen

MINISTEREN

Jeg vidste alligevel ikke, der fandtes så tårnhøje trapper i landet her.

The Minister and the Advisor continue up the stairs

THE MINISTER

I really was not aware that such towering stairs existed in this land.

4

Akt 3 – hvor Folket siger tak

I Operaen på Holmen lige før tæppet går op. Instrumenterne stemmes, og publikum småsnakker

1. VENINDE PÅ 2. BALKON

Vi nåede det lige,
find bolsjerne frem.
Den sejltur den gjorde mig en smule forstumlet.
Og så du facaden dernede fra vandet?
De siger, Arkitekten han raser og skælder.

2. VENINDE PÅ 2. BALKON

Ja, spørger du mig,
har han sandelig ret.
Den ligner en bank
i den billige ende.

1. & 2. VENINDE PÅ 2. BALKON

Men lamperne
de er alligevel skønne.
Mon Illum de laver
en mindre version?

1. VENINDE PÅ 2. BALKON

Og marmor og ahorn
så snart man går ind,
så glemmer man næsten den brødrister, kære.

Act 3 – where the People say thank you

In the Opera at Holmen just before the curtain rises. The instruments are being tuned and the audience is chatting

1ST FRIEND ON 2ND BALCONY

We just made it.
Take out the sweets.
That boat trip made me a little seasick.
And did you see the facade from the water?
They are saying that the Architect is seething with fury.

2ND FRIEND ON 2ND BALCONY

Well, if you ask me
he is absolutely right.
It looks like a bank
of the cheap sort.

1ST & 2ND FRIEND ON 2ND BALCONY

But the lamps
are beautiful.
Do you think Illum department store will make
a smaller version?

1ST FRIEND ON 2ND BALCONY

And marble and maple
as soon as you walk in.
It almost makes you forget the toaster on the facade.

Men Mærsk er en slyngel,
det skrev de i går.
Og dem på kommunen de bukker og skraber.

2. VENINDE PÅ 2. BALKON

Hvor elsker jeg altså
en rigtig debat
om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.
Og så er der Verdi
på dagens program,
og Maestro han siger, at lyden er god.

1., 2. VENINDE & KOR

Hvor elsker vi altså
en rigtig debat
om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.
Den ligner en bank
i den billige ende,
men Maestro han siger, at lyden er god.

1. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Det hele er dårligt, den opera er grim. Hvorfor er vi kommet?
Hvornår skal vi hjem?

2. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Det hele er dårligt, den opera er grim. Hvorfor er vi kommet?
Hvornår skal vi hjem?

1. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Det hele er dårligt, den opera er grim. Hvorfor er vi kommet?
Hvornår skal vi hjem?

2. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Det hele er dårligt, den opera er grim.

But Mærsk is a scoundrel.
That is what they wrote yesterday.
And the local authorities bow and scrape.

2ND FRIEND ON 2ND BALCONY

Oh, I do love
a real debate
about art and masterful, powerful men.
And we have Verdi
on the programme today.
And the Maestro says the acoustics are superb.

1ST & 2ND FRIEND & CHOIR

Oh, we do love
a real debate
about art and masterful, powerful men.
It looks like a bank
of the cheap sort.
But the Maestro says the acoustics are superb.

1ST OLD MAN ON 2ND BALCONY

It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?

2ND OLD MAN ON 2ND BALCONY

It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?

1ST OLD MAN ON 2ND BALCONY

It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?

2ND OLD MAN ON 2ND BALCONY

It is all so awful; the Opera is ugly.

1. & 2. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?

EN MAND PÅ 3. BALKON

Og hvad med balletten?

EN KVINDE PÅ 3. BALKON

Hvad med teateret?

EN MAND PÅ 2. BALKON & EN MAND OG

EN KVINDE PÅ 3. BALKON

Og hvad med de unge?

Hvem ved, hvad de laver?

KOR, A & S

Hvor elsker vi altså en rigtig debat

om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.

Det hele er dårligt, den opera er grim.

Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?

KOR, ALLE

Hvor elsker vi altså en rigtig debat

om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.

Det hele er dårligt, den opera er grim.

Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?

EN MAND PÅ 3. BALKON

Og hvad med balletten?

EN KVINDE PÅ 3. BALKON

Hvad med teateret?

EN MAND PÅ 2. BALKON

Og hvad med de unge?

Hvem ved, hvad de laver?

1ST & 2ND OLD MAN ON 2ND BALCONY

Why did we come here? When can we leave?

A MAN ON 3RD BALCONY

And what about the ballet?

A WOMAN ON 3RD BALCONY

What about the theatre?

A MAN ON 2ND BALCONY & A MAN AND

A WOMAN ON 3RD BALCONY

And what about the young people?

Who knows what they are doing?

CHOIR, A & S

Oh, we do love a real debate

about art and masterful, powerful men.

It is all so awful; the Opera is ugly.

Why did we come here? When can we leave?

CHOIR, ALL

Oh, we do love a real debate

about art and masterful, powerful men.

It is all so awful; the Opera is ugly.

Why did we come here? When can we leave?

A MAN ON 3RD BALCONY

And what about the ballet?

A WOMAN ON 3RD BALCONY

What about the theatre?

A MAN ON 2ND BALCONY

And what about the young people?

Who knows what they are doing?

1. & 2. GAMLE MAND PÅ 2. BALKON

Det hele er dårligt, den opera er grim.
Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?
Det hele er dårligt, den opera er grim.
Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?

KOR, A & S

Hvor elsker vi altså en rigtig debat
om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.
Det hele er dårligt, den opera er grim.
Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?

KOR, ALLE

Hvor elsker vi altså en rigtig debat
om kunsten og magtfulde mænd, der vil råde.
Det hele er dårligt, den opera er grim.
Hvorfor er vi kommet? Hvornår skal vi hjem?
Hvornår skal vi hjem?
Hvornår skal vi hjem ...

1. MAND PÅ PARKET

Nu må den forstumme, den nedrige snak.
En gave som denne fortjener respekt.

2. MAND PÅ PARKET

Men kender De prisen?
Han trækker den fra.
Vi ender jo bare med selv at betale.
Når moms og skatten er væk, står det klart,
at Mærsk han har tørret os alle igen.

1. MAND PÅ PARKET

Nu må den forstumme, den nedrige snak.
En gave som denne fortjener respekt.

1ST & 2ND OLD MAN ON 2ND BALCONY

It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?
It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?

CHOIR, A & S

Oh, we do love a real debate
about art and masterful, powerful men.
It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?

CHOIR, ALL

Oh, we do love a real debate
about art and masterful, powerful men.
It is all so awful; the Opera is ugly.
Why did we come here? When can we leave?
When can we leave?
When can we ...

1ST MAN IN THE STALLS

All that mean talk must stop now.
A gift such as this deserves respect.

2ND MAN IN THE STALLS

But do you know the price?
He gets a tax benefit for it.
We will just end up paying ourselves.
When VAT and tax are deducted, it is obvious
that Mærsk has cheated us all again.

1ST MAN IN THE STALLS

All that mean talk must stop now.
A gift such as this deserves respect.

2. MAND PÅ PARKET

Men kender De prisen?
Han trækker den fra.
Vi ender jo bare med selv at betale.
Når momsen og skatten er væk, står det klart,
at Mærsk han har tørret os alle igen.

3. MAND PÅ PARKET

Han skænkede os den prægtigste gave,
og så er da prisen det sidste, der tæller.
For gerningen selv
er af største værdi.
Lad utak og småtskårent kævl blive stille.

2. MAND PÅ PARKET

Men kender De prisen?
Han trækker den fra.
Vi ender jo bare med selv at betale.
Når momsen og skatten er væk, står det klart,
at Mærsk han har tørret os alle igen.

1. KVINDE PÅ 1. BALKON, 2. KVINDE PÅ 1. BALKON, 1. MAND PÅ 1. BALKON & 2. MAND PÅ 1. BALKON

Nu glemmer vi prisen og synger i kor.
En opera som denne har ingen lige.
For uden en Mærsk
var der slet ingen gave.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

Alle roller tilslutter sig koret, og "hele salen synger"

ALLE ROLLER + KOR

Nu glemmer vi prisen og synger i kor.
En opera som denne har ingen lige.

2ND MAN IN THE STALLS

But do you know the price?
He gets a tax benefit for it.
We will just end up paying ourselves.
When VAT and tax are deducted, it is obvious
that Mærsk has cheated us all again.

3RD MAN IN THE STALLS

He gave us the most magnificent gift.
And the price is of the least importance.
Because the deed itself
is of the greatest value.
Let us have no more ingratitude and petty squabbling.

2ND MAN IN THE STALLS

But do you know the price?
He gets a tax benefit for it.
We will just end up paying ourselves.
When VAT and tax are deducted, it is obvious
that Mærsk has cheated us all again.

1ST WOMAN ON 1ST BALCONY, 2ND WOMAN ON 1ST BALCONY, 1ST MAN ON 1ST BALCONY & 2ND MAN ON 1ST BALCONY

Let us forget the price and sing together.
An Opera like this is unequalled.
Because without Mærsk
there would be no gift.
Now the music is playing and we say thank you.

All roles join the choir and everybody sings

ALL ROLES AND CHOIR

Let us forget the price and sing together.
An Opera like this is unequalled.

For uden en Mærsk
var der slet ingen gave.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

Nu glemmer vi prisen og synger i kor.
En opera som denne har ingen lige.
For uden en Mærsk
var der slet ingen gave.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

KOR, TENOR & BAS

Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

KOR, SOPRAN & ALT

Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

KOR

Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.
Nu spiller musikken, og så si'r vi tak.

Tak.

Tak.

Tak.

Because without Mærsk
there would be no gift.
Now the music is playing and we say thank you.

Let us forget the price and sing together.
An Opera like this is unequalled.
Because without Mærsk
there would be no gift
Now the music is playing and we say thank you.

CHOIR, TENOR & BASS

Now the music is playing and we say thank you.
Now the music is playing and we say thank you.

CHOIR, SOPRANO & ALTO

Now the music is playing and we say thank you.
Now the music is playing and we say thank you.

CHOIR

Now the music is playing and we say thank you.
Now the music is playing and we say thank you.

Now the music is playing and we say thank you.
Now the music is playing and we say thank you.

Thank you.

Thank you.

Thank you.

Epilog – hos en Stenhugger i hans værksted

Stenhuggeren sidder på toppen af en bunke stenbrokker

STENHUGGEREN

Han bad mig bedrive det prægtigste værk
for storhed og ære
helt uden mage.

Min hammer byggede hans scene for døden,
og det blev den smukkeste sten, jeg har skabt.

Der stod han i bruddet og så på sin sten.
Han vendte sig mod mig og knyttede hånden.

Nuancerne passede ikke med drømmen.
Og så slog han værket til brokker og grus.

Med hammeren former jeg endnu en sten
til det monument, som vi alle må tåle.

Jeg selv her i bruddet og jer pænt på plads
i den opera, han ønsker skal vare for evigt.

Jeg selv her i bruddet og jer pænt på plads
i den opera, han ønsker skal vare for evigt.

Epilogue – at a Stonemason's workshop

The Stonemason is sitting on the top of a pile of rubble

THE STONEMASON

I was asked to create the most magnificent work
for glory and honour
that is unequalled.

My hammer built his stage for death.
And it was the most beautiful stone I have created.

He stood there in the quarry and looked at his stone.
He turned to me and clenched his fist.

The nuances did not fit in with his dream.
And he smashed the work into rubble and dust.

With my hammer I am making another stone
for the monument we must all endure.

I in this quarry and you quietly in your seats,
in the Opera he wishes to last forever.

I in this quarry and you quietly in your seats,
In the Opera he wishes to last forever.

An opera in three acts by SUPERFLEX
in collaboration with
Anders Monrad and Nikolaj Heltoft

Composer: Anders Monrad
Librettists: Nikolaj Heltoft & SUPERFLEX
Producer: Jesper Lützhøft
Conductor: Jesper Nordin
Sound technician: Mikkel Nymand
Sound mix: Rasmus Winther & Anders Monrad
Vinyl mastering: Flemming Hansson

SINGERS
Nina Bols Lundgren
Sophie Thing-Simonsen
Rebecca Forsberg
Emil Lykke
Adam Riis
Simon Duus
Morten Staugaard
Bo Nandfred
Morten Lassenius Kramp

MUSICIANS
Christian Westergaard, piano
Rikke Sandberg, piano
Tanja Zapolski, piano & hammond
Manuel Esperilla, synth
Anders Monrad, synth overdubbing
Rune Højmark, pedal steel guitar

EKKOZONE
Mathias Reumert, percussion
David Hildebrandt, percussion
Matias Seibæk, percussion
Mads Hebsgaard Andersen, percussion
Alexander Skjold, percussion

Produced with support by the Danish Arts Foundation and KODA Culture

DANISH ARTS FOUNDATION

DACAPO

© 2018 Dacapo Records
DAC-LP004-05
Made in Germany